

DABBADIE EUSKELZALE TA IDAZLEA

DABBADIE JAUNA GIZON JATORRA
EUSKALERRIKO ZELAIAN
BIZITZA ONTAN ZERBAIT EGIÑEZ
JOKATU ZENDUN BIDIAN;
AMETS EDER BAT ZEUNKAN GOGOAN
EUSKALDUNAREN AURRIAN
NORBERE LURRA AIPATUTEA
GIZA JAKINTSU ARTIAN.

GAUZ DANEN GOITIK MAITE ZENDUAN
IZKUNTZA BARDIN GABIA
ARBASO ONEN JAKITURITIK
DATORKIGUN ITZ LORIA;
BENETAN EDER EDERRIK BA-DA
EUSKALDUN ABOTS-IZTIA
JAKITUN ASKO ARRITU DITUN
EUSKERA ZORAGARRIA.

IZKUNTZ ON BATEK BEAR DAUAN LEZ
BERE SAILLAK EDERTZEA
ZURE GOGOAN, EGIZ, IZAN ZAN
IDATZIZ ABERASTIA;
MEREZI EBAN BIKAINTRASUNA
GURA ZEUNTSAN EMOTIA
GEROAGO TA EDERRAGO
IZAN ZEDIN EUSKERIA.

LOREA
Ixil ixilik zagoz
or goiko ariztian
giza amesgarri;
lur guztia begira
irripar gozoetan
edertasunari.

EURIA
Legorak Ixil bear du
lurraren arimea
gaisorik miñenaz;
itxas errukiorra
zabaldu goi atear
laiño baltzenagaz.

IZARRAK
Millinoiak izarrak
ñirñir gozoan dabiltz
lurrera begira;
lur illuna gora adi
amets gozoenetan
izar argitara.

BIZIA
Zer daukazu bizia
zure izate ortan
ain maitagarria;
iñork ez daki zer dan
bizitz muin gozoa
bardin bako leia.

EROAPENA
Erasoaren aurka
gogorkeria dabil
gizarte lardean ;
arro dabiltzaz goizez
aurre aurre burruka
koparen aurrian.

Usain gozozko lore
urregorriz jantzirik
zagoz zugatz puntan;
zerua urrerago
aurkituten al dozu
abesti soiñuetan...

Trumoiak, dardaratu
ortzaldeko laiñoak
tximista indarrez;
betor euri gozoa
lurrak asetzeraiño
eurien ederrez.

Anaitasun ederra
sortu eben bart gauzez
zeru eta lurrak;
argiaren ariña
ta lurraren astuna
pozez alkartuak.

Amets egin dot amets
zu zarala ederren
ondasun danetan;
goizian esnatu naz
zure ezitia gozartuz
argi ederretan.

Egurra iatorkie
goizaldeko bostetan
kale barrenian;
ai ene, erruki eske
estu dabiltzaz mutillak
parkamen eskian.

SIÑISMENA
Loreen lora azia
landara buruan lez
estalduta zagoz;
gizona dozu buru
erne-min toki legez
zerutar pozkiroz.

EUSKALDUNA
Zure gizatasuna
berez da arrigarria
mundu zabalean;
arrituta daukazuz
izadi egaletan
gizonak lurrean.

MENDI
Mendi mendu doaz
euzko gazte sendoak
bizia indartzera;
gora eta gorago
ta biotza alaiago
gaiñera begira.

AURRA
Eguzki dizdizetan
baratzean lorea
morgil ta urrea;
mutil jaio-barria
lo derrotan datza
potxolo maitea.

UME
Kumatxoari agur...
Nozbait eltzen danean
anaia barria;
zuretaz izten ditut
burusi, burukoa
ta oial zuria.

Siñismen arrigarri
lorearen antzera
orbiztuten zara;
ioreetan lore zara;
gizonak jaso nairik
iurretik zerura.

Burua ta biotza
dana itzez ederturik
daroa euzkoak;
mendi ta zelai zear
egiaz jokatu dau
euzkoen gogoak.

Arrano karrazia
dator goitik berantza
illezkor goizian;
ta ardiak be aldian
bedarrari ekiñez
gozaro janian.

Landara magalean
larros azala lertzen...
ain da maitagarria;
umearen begiak
argiagaz izletan
biotz zoragarri.

.Oi ze ategin diran
eguzki ta aizea
edozein zelaitan;
nire poz aundiena
lagunekin jolastu
goiz argi ezitan.

Amaren asmoetan
milla galdera dabiltz
umeari buruz;
aurrak ezin erantzun
izketan ez daki-ta
beraren aburuz.

Odol bero garbia
larrosaren ezoa
ezpan gorrietan;
zer egon lei galdurik
baratzeko bizitzan
udalen goizian...?

EUSKAL GIZONA

Orain larogei urte
ezagutu nituan
euskaldun semeak;
buruz zentzundun ziran
beti on egin nairik
egi maitaleak;

Erriaren soiñua
lan ta siñismen ziran
etxe ta soloan;
sendi maitagarria
goi argiz indartuta
alkarren ondoan.

PAULIN